సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 22-6-2000, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని మనకు సజీవమైన విశ్వాసం ఉండాలి. ఆ విశ్వాసం హెచ్చుతగ్గులు లేకుండా ఎప్పుడూ సమానంగా ఉండాలి. మనందరము తెగిపోయిన గాలిపటాలలాగ లేము. తెగిపోయిన గాలిపటం ఎటుగాలివీస్తే అటు వెళ్ళిపోతుంది. కాని మన జీవితాలు అలాగ లేవు. పూర్వజన్మకు, ఈ జన్మకు అనుబంధం ఉంటుంది. ఈశ్వరుడు నిర్దేశించిన దానిని బట్టి ఈ దేహం నడుస్తుంది. ఈ సృష్టిని నియమించే శక్తి ఒకటి ఉంది అని, దొంగనేను అంటూ ఏదీ లేదు అని ఎల్లవేళల మనం గుర్తుంచుకోవాలి. దొంగనేను అనేది నిజంగా లేదు. అది ఉంది అని అనుకొంటున్నాము కాబట్టి సాధన చేస్తున్నాము. ద్వైతప్రపంచం అంతాకూడా దొంగనేను మీద ఆధారపడి ఉంది. దైనందినజీవితంలో ప్రతిరోజూ కూడా ఈ రోజునా డ్యూటీ ఏమిటి అని చూసుకొంటూఉండాలి. ఈరోజు మీ అత్తగారికి ఏదైనా సేవచేయవలసి ఉంది అనుకోండి. మీ ఇష్టాయిష్టాలను ప్రక్కకు పెట్టి మీ డ్యూటీని ప్రేమగా చేయండి. ఇష్టాయిష్టాలే మనస్సును బాహ్యముఖం చేస్తాయి. ఇష్టాయిష్టాలలోనికి వెళితే దొంగనేను పెరిగి పోతుంది. వాటిని ఒక ప్రక్కన పెట్టి మీ డ్యూటీని ప్రేమగా చేస్తున్నారు అనుకోండి దొంగనేను దానంతట అదే పడిపోతుంది. ఏమనిషికి ఇష్టమైన పనిని వాడు చేస్తూ ఉంటాడు. అందులో విశేషం లేదు. భగవంతుడు ఇది మంచిపని అని చెప్పినప్పుడు అది మనకు ఇష్టం లేకపోయినా చేయాలి.

జరిగేది ఈశ్వరసంకల్పం, అనుకొనేది జీవుడిసంకల్పం. జీవుడి సంకల్పం, ఈశ్వరుడి సంకల్పం ఒకోసారి కలుస్తూ ఉంటాయి. కలిసినప్పుడు కూడా ఈశ్వరసంకల్పమే జరుగుతుంది. కాని మనం ఏమి అనుకొంటాము అంటే అది మన తెలివితేటల వలన జరిగింది అనుకొంటాము. ఇలా అనుకోవటం వలన ప్రమాదం ఏమిటి అంటే దొంగనేను పెరిగిపోతుంది. ఆపని జరిగినా, జరగకపోయినా అది ఈశ్వరసంకల్పమే. కాని మనం ఏమి అంటాము అంటే జరిగితే మన తెలివితేటలవలన అంటాము, జరగకపోతే ఈశ్వరానుగ్రహం మనకు లేదు అంటాము. జీవలక్షణాలు ఇలా ఉంటాయి. జీవ లక్షణాలు ఉన్నవాడికి కోటిజన్మలు ఎత్తినా జ్ఞానంరాదు, నీ కంట్రోలర్ నీలోపలే ఉన్నా వాడు నీకు అందనే అందడు. ఒకవేళ వాడిని తెలుసుకోను అని నీవు అంటే వాడికి ఏమీ నష్టం లేదు నీకే నష్టం. దొంగనేను యొక్క చేష్టలను అర్థం చేసుకొని దానిని తొలగించుకొనే ప్రయత్నం చేయాలి. అది నశిస్తే ఉన్నవస్తువు నీకు వ్యక్తమవుతుంది. అప్పటివరకు శాశ్వతమైన శాంతిగాని, ఆనందంగాని, సుఖంగాని నీకు అందనే అందదు. మీకు సమాజంలో గౌరవం వస్తుంది, అగౌరవం వస్తుంది, గొప్పలు వస్తాయి, తిప్పలు వస్తాయి. తల్లి కడుపులోనుండి బయటకు వచ్చినది మొదలు స్మశానంలోనికి వెళ్ళేవరకూ ఎవడి జీవితం సమానంగా ఉండదు.

హెచ్చుతగ్గులు వస్తూ ఉంటాయి. ప్రారబ్దం ప్రకారం అవి వస్తూ ఉంటాయి. వాటిని పట్టించుకోవద్దు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మనం చేసే పొరపాటు ఏమిటి అంటే గౌరవంతోటి తాదాప్యం పొందుతాము, అగౌరవంతోటి తాదాప్యం పొందుతాము ఈ రకంగా దొంగనేను పెరిగిపోతుంది. బాహ్యంగావచ్చే విషయాలు నీకు అనుకూలంగా ఉండవచ్చు, ప్రతికూలంగా ఉండవచ్చు, నీకు సుఖం రావచ్చు, దుఃఖం రావచ్చు. వాటిని నెగ్‌లెట్ చేయటం ప్రాక్టీసు చెయ్యి దొంగనేను దానంతట అదే పడిపోతుంది. మానవుడు ప్రతీదానికి గుర్తింపు కోరతాడు. పంచభూతాలు ఏమీ గుర్తింపు కోరవు. పంచభూతాలు ఎలా ఉన్నాయో మనం కూడా అలా ఉండగలిగితే దొంగనేను అంటూ ఏమీ లేదు అని మనకు అర్థమవుతుంది.

ఒక చిన్న మేఘము సూర్యుడు మనకు కనబడకుండా చేయగలదు. అంతేగాని సూర్యుడికి, మేఘానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. అలాగే నీవు నిజం అనుకొనేవి అన్నీ మిధ్యానేను కల్పితాలు. వాటికి, లోపల ఉన్న బ్రహ్మానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. కాని లోపల ఉన్న బ్రహ్మము నీకు ఎరుకపడకుండా అడ్డువస్తున్నాయి. అందువలన మిధ్యానేనును తీసి ఒక ప్రక్కన పెడితే లోపల ఉన్న సద్వస్తువు నీకు ప్రత్యక్షంగా అనుభవంలోనికి వస్తుంది. పూర్వజన్మల నుండి వచ్చిన అలవాట్లయొక్క వేగంవలన, తలంపుల యొక్క వేగం వలన ఏ జన్మకు ఆజన్మ ఈ దేహం ఒక్కటే నిజం అనుకొంటాము ఈ దేహబుద్ది నశించినప్పుడు వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. జున్ను తిన్నప్పుడు, పాయసం నోట్లోపోసుకొన్నప్పుడు తియ్యగా ఉంది, చాలాబాగుంది అనుకొంటాము. నీవు శివనామం చేస్తున్నావు, కృష్ణనామం చేస్తున్నావు. నామం చేసేటప్పుడు ఆనామం అంత తియ్యగా ఉందానీకు అంటున్నారు. మనకు అంత తియ్యగా లేదు, యాంత్రికంగా చేస్తున్నాము. నీవు నామం యాంత్రికంగా చేస్తూ ఉంటే నీకు అనుభవంలోనికి రావటానికి ఆ దేవతాపురుషుడు అంత వెర్రివాడా అంటున్నారు. నీ లోపల ఉన్న వాసన తలంపుక్రింద మారాక నీకు తెలుస్తుంది. అది తలంపుక్రింద మారక ముందు కూడా నీకు ఏవాసన ఉందో ఆయనకు తెలుస్తుంది ఆయన ఈశ్వరుడు. నీవు ఈశ్వరుడిని మోసం చేయలేవు. నామంచేసేటప్పుడు హృదయపూర్వకంగా, భక్తితో, ప్రేమతో చేయాలి. ప్రారంభదశలో కొంత అలవాటు చేయాలి. తరువాత నిరంతరము లోపల ఆనామం జరిగిపోతూ ఉంటుంది. నిరంతరము మీ మనస్సు ఆ నామాన్ని పట్టుకొని ఉంటుంది కాబట్టి అక్కరలేని తలంపులు, ఆలోచనలు మీ మనస్సు లోనికి రావు. అప్పుడు మీ మనస్సుకు ఆరోగ్యం వస్తుంది, ఆధ్యాత్మిక శక్తి పెరుగుతుంది. మిమ్మల్ని ఎక్కడకు తీసుకొని వెళ్ళాలో అక్కడకు తీసుకొని వెళ్ళేవరకు ఆనామం మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టదు.

మీరు నన్ను తెలుసుకోండి అని కృష్ణుడు గీతలో చెపుతాడు అంటే ఆయన శరీరాన్ని తెలుసుకోమని కాదు, బ్రహ్మాన్ని తెలుసుకోమని. వసుదేవుడు కుమారుడుగా చెప్పినది కాదు

గీత ఆయన బ్రహ్మమై చెప్పాడు. నన్ను తెలుసుకోమని అంటే ఆయన బ్రహ్మమై చెప్పాడు కాబట్టి బ్రహ్మాన్ని తెలుసుకోమని చెప్పటం. అది ఎక్కడ ఉంది అంటే నీ హృదయంలోనే ఉంది. నీకు హృదయంలోనికి వెళ్ళేశక్తిలేక భగవంతుడు చెప్పినది నిజం అయినా దానిని వదిలేసి రాళ్ళలో, రప్పలలో భగవంతుని గురించి అన్వేషిస్తున్నావు. మనహృదయంలో ఒక నిజస్థితి ఉంది. కాని మన హృదయంలో నిజం ఉందనిమనకు తెలియటంలేదు. అది తెలియటానికే మహాత్ముల దర్శనం అవసరం. నీకు ఏదైనా తలంపు వచ్చినప్పుడు దానిని యాక్షన్ రూపంలో పెట్టకూడదు. తలంపురూపంలో ఉంటే కొంతకాలానికి అది పోతుంది, యాక్షన్‌లో పెడితే అది బలపడిపోతుంది. నామం నిరంతరము జపించటం వలన తలంపుల తాలుక స్పృహే రాదు. ఇంక వాటిని జయించటం అనే సమస్యేలేదు వాటి అంతట అవే రాలిపోతాయి. నీ దేహం కంటే, నీ మనస్సుకంటే, నీ ఇంద్రియాలకంటే అత్యంత సమీపములో నీ హృదయంలో సద్వస్తువు ఉన్నప్పటికి అది నీకు తెలియటం లేదు. అది తెలియకపోవటానికి అనేక కారణాలు ఉండవచ్చు. ఆ కారణాలు అన్నీ అడ్డురాకుండా నామం నీకు సహకరిస్తుంది. నామం హృదయపూర్వకంగా, ప్రేమగా చేయగా చేయగా నిజస్థితి దగ్గరకు నిన్ను తీసుకొని వెళుతుంది. జాగ్రదవస్థలోనుండి నిద్రావస్థలోనికి వెళ్ళేవరకూ ఏదో తలంపు వస్తూనే ఉంటుంది. తలంపులు వచ్చినప్పుడు రానియ్యి కంగారు పడకు. ఏనేనుకు ఈ తలంపు వస్తోందో చూడు. ఏనేను అయితే శరీరంతో తాదాప్యం పొందుతోందో ఆ నేనుకు ఈ తలంపు వస్తోంది కాని శరీరానికి రావటం లేదు. ఆ మొదటి తలంపును నువ్వు ఎవరు అని ప్రశ్నించటం వలన అది ఎక్కడ నుండి వస్తోందో అక్కడకు నెమ్మదిగా ఉపసంహరింపబడుతుంది. అప్పుడు దానికి వచ్చే ఇతర తలంపులు కూడా నెమ్మదిగా వెనక్కి వెళ్ళిపోతాయి. ఇలా విచారణ చేయగా చేయగా మిధ్యానేను ఇతర తలంపుల నుండి వేరుపడిపోతుంది. కొంత కాలానికి అది ఏగుహలో నుండి వచ్చిందో ఆ గుహలోనికి జారిపోతుంది. మిధ్యానేను దానిమూలాన్ని ఎప్పుడైతే చూసిందో అది నశిస్తుంది. అది నశించిన మరుక్షణంలో నీవు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది. నేను ఎవడను అని మెకానికల్‌గా చేయటంకాదు. అది నీలోపల గాఢంగా, గూఢంగా జరిగేపని. కొంతమందికి అంతర్‌దృష్టి ఉండదు. అంతర్‌దృష్టి లేనివాడికి కోటిజన్మలు ఎత్తినా ఏ సాధన చేసినా జ్ఞానం రాదు. నామం చేయటం వలన కూడా నీకు అంతర్‌దృష్టి కలుగుతుంది.

పుస్తకాలు చదవటం వలన పాండిత్యం వస్తుంది. ధనం, గౌరవం, అధికారం ఇవి అన్నీ ఎటువంటివో పాండిత్యం కూడా అటువంటిదే. ఇవి అన్నీ ప్రకృతికి సంబంధించిన విషయాలు. జ్ఞానమంటే అది కాదు. సత్యవస్తువు నీ హృదయంలోనే ఉంది. అది నీకు దూరంగా లేదు, నీకూడానే ఉంది. అది నీ స్వరూపంగా ఉంది. దేహం ఉన్నప్పుడు ఉంది, దేహంలేనప్పుడు అది ఉంది. ఏలోకానికి ప్రయాణం చేసినా సపోర్టుగా ఉన్నది అదే. దాని తాలుక అనుభవం పొందటం

జ్ఞానం. అంతేగాని నీ మనస్సుతో సంపాదించే విద్య జ్ఞానం కాదు. లోపల ఉన్నసద్వస్తువు తాలుక అనుభవం జ్ఞానం. అది ద్వంద్వాతీతం. మిథ్యానేను ద్వంద్వాల మధ్యన తిరుగుతూ ఉంటుంది. దానిని తీసుకొని వెళ్ళి ద్వంద్వాతీతంలో ఉంచగలిగితే, అక్కడనిలబెట్టగలిగితే వస్తువు నీకు వ్యక్తమవుతుంది. గాఢనిద్రలోనీవు ఉన్నావు. గాఢనిద్రలోనీవు ఎక్కడైతే ఉన్నావో జాగ్రదవస్థలో నీ మనస్సును తీసుకొని వెళ్ళి అక్కడ ఉంచగలిగితే అదే భక్తి అదే జ్ఞానం. స్వస్వరూపాన్ని అనుసంధానము చేయటమే భక్తి అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. నువ్వు ఎవరుగా ఉన్నావో అలాగ ఉండటమే భక్తి. బయట ఉన్న దేవుళ్ళను పూజిస్తున్నాము దీనివలన ప్రయోజనం ఏమిటి అంటే విగ్రహారాధన వలన నిగ్రహం వస్తుంది. మీరు అంతా మిధ్యే అని చెపుతున్నారు మరి మీరు బోధించటం, మేము వినటం ఎందుకు ఇదికూడా మిధ్యేకదా అని ఆచార్యులవారిని ఒకరు ప్రశ్నించారు. దానికి ఆచార్యుల వారు ఏమిచెప్పారు అంటే నువ్వు నిద్రపోతున్నావు అనుకో. నిద్రలో నీకు స్వప్నం వచ్చింది అనుకో. ఆ స్వప్నంలో ఒక సింహము వచ్చి నీ మీద పడినట్లు అనిపించింది అనుకో అప్పుడు నీకు ఏమి వస్తుంది అని అడిగారు. మెలుకువ వస్తుంది అని చెప్పాడు. మెలుకువ వచ్చాక ఆ సింహం నిజము అనుకొంటావా? అబద్ధం అనుకొంటావా అని అడిగారు. ఆ సింహం నిజంకాదు అని చెప్పాడు. స్వప్నంలో వచ్చిన సింహం అబద్ధమే అయినా నీకు మెలుకువ రావటానికి ఉపయోగపడింది, నా టీచింగ్ కూడా అంతే అని చెప్పారు. ఆచార్యులవారికి టీచింగ్ అంటే చాలా ఇష్టం. సబ్జక్టు బాగా అర్థం చేసుకొంటే ఆచరించాలనే బుద్ధి కలుగుతుంది. సబ్జక్టు విసుగు వచ్చేలా వినాలి. సబ్జక్టు బాగా అర్థం చేసుకోవటంలోనే 75 శాతము సాధన అయిపోతుంది మిగిలిన 25 శాతము ప్రాక్టీసు చేస్తే వస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చేస్తుంది.

పూజలు, జపాలు, ధ్యానాలు చేసి దేవుడు ఉన్నాడా లేడా అని సంశయం ఉన్నవారికంటే ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని సజీవమైన విశ్వాసం ఉన్నవాడు ముందుబాగుపడతాడు. అందువలన విశ్వాసంలో మాత్రం ఊగిసలాట ఉండకూడదు. నువ్వు ఎవరినైతే సందేహిస్తున్నావో వాడు నీకు ఎలా తెలియబడతాడు. దేనికి ఇతరుల మీద ఆధారపడవద్దు. ఇతరుల మీద ఆధారపడితే బానిసత్వం వస్తుంది. బానిసత్వం వస్తే వారు ఎలా ఆడమంటే అలా ఆడాలి. అందువలన నీ పొట్టకు సంబంధించినంతవరకు జాగ్రత్తగా పని చేసుకొంటూ మిగతా టైము అంతా భగవదనుభవం పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. నీవు ఏపని చేస్తున్నప్పటికి నీలోపల నామం సహజంగా జరిగిపోవాలి. నామబుద్ధిలోనుండి, రూపబుద్ధిలో నుండి విడుదల పొందటానికి నామం సహకరిస్తుంది. నదులు వెళ్ళి సముద్రంలో ఎలా కలుస్తాయో అలాగ ఈ నామాలు, రూపాలు, పూజలు, జపాలు, ప్రయత్నాలు, సాధనలు ఇవి అన్నీ కూడా వెళ్ళి ఒకే ఒక సత్యంలో మిళితమై పోతాయి. ఈ సాధన చేసేవాడు కూడా అందులో కరిగిపోతాడు. మనం ఇప్పుడు సత్యమైన నేనుకు దూరంగా ఉన్నాము. అసత్యమైన నేనుకు దగ్గరగా ఉన్నాము. నీవు ఏసాధన

చేసినా పూజ చేసినా, జపం చేసినా ఏ మార్గమైన నిన్ను అసత్యానికి దూరం చేయటానికే. ఆరోజుకారోజు దొంగనేనును దూరం చేయటమే వీటి అన్నింటియొక్క ప్రయోజనం. మనం లోకంలో పని చేయవచ్చు. మమకారంతో చేస్తే అసత్యానికి దగ్గరవుతాము, సత్యానికి దూరమవుతాము. అందువలన పని చెయ్యండి అది ఎలా చేయాలో తెలుసుకొని చెయ్యండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 29-6-2000, నర్సాపురం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

తల్లి గర్భంలోనుండి బయటకు వచ్చినది మొదలు స్మశానంకు వెళ్ళేవరకు మనకు బయట చూపేగాని లోచూపు ఉండదు. ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి మానవుడికి ముందు లోచూపు ఉండాలి. లోచూపు లేనివాడికి హృదయ సౌందర్యం తెలియదు. బాహ్యంగా ఉన్న శత్రువులు మనం అభివృద్ధిలోనికి రాకుండా ఆటంకపరుస్తారు. అలాగే లోపల ఉన్న శత్రువులు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రాకుండా అడ్డువస్తారు. బయట శత్రువులకంటే లోపల శత్రువులు ఎక్కువ అపకారం చేస్తారు. విక్షేప దోషం, మలదోషం ఇవిలోపల ఉన్న శత్రువులు. విక్షేపదోషం ఉంటే మన మనస్సు కుదురుగా ఉండదు. శరీరం ఎక్కడ ఉంటుందో మనస్సు అక్కడ ఉండదు. ఉపాసనవలన విక్షేప దోషం తగ్గుతుంది. ఆసనాలు బాగా వేస్తున్నాము, ప్రాణాయామం చేస్తున్నాము మనస్సు స్వాధీనం లోనికి రావటం లేదు,. మామనస్సు మమ్మల్ని పరిపాలిస్తోంది గాని మేము మనస్సును పరిపాలించలేక పోతున్నాము అంటున్నారు. కేవలం ఆసనాల వలన, ప్రాణాయామం వలన అది స్వాధీనం లోనికి వచ్చేయదు. మనస్సు స్వాధీనంలోనికి రావటానికి భక్తి అవసరం, ఈశ్వరానుగ్రహం అవసరం. ఈశ్వరుని పాదాలను ఆశ్రయిస్తేనేగాని మనస్సు స్వాధీనంలోనికి రాదు. పూర్వజన్మల నుండి వచ్చిన వాసనలు, అలవాట్లు మన మనస్సులో మలదోషంగా ఉంటాయి. మనం ఒక మంచి పని చేయాలనుకొన్నా ఆపని రేపు చేద్దాము అనిపిస్తుంది, చేయగలశక్తి ఉన్నా చేయము దీనికి మలదోషం కారణం. మనం కామ్య కర్మలు చేస్తాము. కామ్య కర్మలు చేస్తే మలదోషం పెరుగుతుంది, నిష్కామకర్మ చేస్తే మలదోషం తగ్గుతుంది. స్వార్థం లేకుండా పని చేయటం వలన మలదోషం తగ్గుతుంది. ఒకో దేహానికి ఒకో పనిని భగవంతుడు నియమిస్తాడు. మనం అన్ని పనులు చేయలేము, అన్నీ మనకు తెలియవు. మనవంతుకు వచ్చిన పనిని ప్రేమతో చేస్తే ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము. డబ్బు సంపాదిస్తే బజారులో ఉన్న వస్తువు మనకు దొరికినట్లే. అలాగే ఈశ్వరానుగ్రహం సంపాదిస్తే లోపల ఉన్న ఆత్మమనకు దొరికినట్లే.

కొంతమంది వారి దేహం కంటే, మనస్సు కంటే, ప్రాణం కంటే క్రమశిక్షణకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తారు. అటువంటివారు మోక్షం దగ్గరకు వెళ్ళనక్కరలేదు, మోక్షమే వారి దగ్గరకు